

са-види истривано глаголско-то писмо и замѣстяно послѣ съ кирилловско.

По тѣзи достовѣрны предполаганья приличало бы глаголица-та да са-нарече *кирилица*, а днесь наречвана-та кирилица да са-преименува *климентовска* азбука.

§. 7. Глаголски-тѣ букви, както и наричваны-тѣ кириловски, употребявали-са и въ видъ на аритметическици цыфры; коя буква какво число означава, туй са-показа въ азбука-та (вижъ § 3). При букви-тѣ, приемваны за цыфры, полагало-са по юедна точка и отъ двѣ-тѣ имъ страни, а надъ тѣхъ са-тегляло чърта, която въ нѣкои паметници са-отпушдала, за излишна вечь при точки-тѣ: .+. = 1, .++. = 11. Въ сложны-тѣ числа точки-тѣ са-полагали или предъ съка буква, напр. .+.2.8.4. = 1222, или само предъ първа-та и слѣдъ послѣдня-та .4 100 8 6. = 1359. Освенъ туй трѣба да са-забѣлѣже, че по-голѣмы-тѣ числа, като са-начене отъ 2000 пишѫтъ-са тѣй: *единици*, *десетници*, *стоици* изобразяватъ-са съ букви, а слѣдъ тѣхъ иде дума-та *ЧИСЛЯЩИ* напр. .++.1000 т. е. 11000. Нѣкога са-ставя въ между цыфры-тѣ. Въ употребеніе-то на букви-тѣ съ значеніе на цифри, глаголица-та, очевидно, юе сходна съ кирилица-та. Но при опредѣленіе-то на численно-то буквально значеніе, тѣ са-отдалечены юедна отъ друга: у първа-та строго юе удържанъ гръцкий-тѣ образецъ (вижъ въ Старобѣлг. грам. § 2. заб. 4.), като са оставлены настрана букви-тѣ: б, ж, Ѣ, ц, ў, и доро безъ нужда са-приносятъ гръцки-тѣ численни зна-